

— उप dass.: दर्भेण परिवेष्ट्य केशेषूपचतति KAuç. 33. अथस्तात्पलाश-
मुपचतति 36. वत्सम् 41.

— नि einheften, einfügen: वारुणं परिधिं परिदधाति शङ्कुं च निचृत-
ति KAuç. 83. — Vgl. निचृत्.

— निम् lösen: प्रष्टीनिश्चृत्य प्रायच्छन्माने पुरोहिते Ait. Br. 8, 22.

— परि umwinden, zusammenheften: शातशाखया प्राग्भागमपाकृत्य
प्रत्यग्रि परिचृतति KAuç. 21. तिलस्तिन्नः सस्ता अद्युदधानं परिचृत्य प्र-
यच्छति 72.

— प्र auflösen, losmachen: प्र ते तानि (शिक्यानि) चृतामसि AV. 9, 3,
6. दन्तिषां केशानुद्ध्यतेरान्प्रचृत्य Āçv. Çr. 10, 8.

— वि dass.: वि ये चृत्यता सपत्न्यं आदिहमूनि प्र ववाचास्मै RV. 1, 67,
8 (4). वि पार्श्वं मध्यमं चृतं 25, 21. पार्श्वं रिपवे विचृताः die zum Fang ge-
öffneten Schlingen 2, 27, 16. VS. 12, 63. AV. 9, 3, 1. 10. 18. 8, 112, 1. वि
देवा जरासाचृतन् 3, 31, 1. 14, 1, 56. ग्रन्थीन् KAuç. 33. 48. 73. 76. 79. 87. वि-
चृताय wird zu lesen sein VS. 22, 7; ebenso in der Parallelstelle TS. 7,
1, 49, 1, wo geschrieben wird: विचृत्यमानाय स्वाहा विचृताय स्वाहा.

— Vgl. अविचृत्य, विचृत्.

— सम् s. संचृत्.

चर्त्तन (von चर्त्) adj. heftend oder n. Heftel, fibula: वि ते मुञ्चामि रश्ना-
ना वि रश्मोन्वि योक्ता यानि परि चर्त्तनानि TS. 1, 6, 4, 3.

चर्त्तव्य (von चर्त्) adj. zu üben: नियमाः MBh. 13, 5134. धर्मः 6416. 6422.

— Vgl. चर्त्तव्य.

चर्त्तय part. fut. pass. von चर्त् P. 3, 1, 110. Vop. 26, 17, 18.

चर्प् (चृप्), चर्पति und चर्पयति erhellen Dhātup. 34, 14, v. 1. für कृद्
(कृद्).

चर्पट 1) m. a) = चपेटे die Hand mit ausgestreckten Fingern. — b) =
पर्पट eine best. Pflanze. — c) = स्फार्विपुल, welches Wilson durch a
quantity of bubbles or specks wiedergiebt, H. an. 3, 159. Med. t. 40.
ÇKDr. macht aus स्फार्विपुल zwei Bedeutungen, aber wohl mit Un-
recht. — 2) f. ई eine Art Kuchen Trik. 2, 9, 14; vgl. पर्पटी.

चर्पटि m. N. pr. eines Autors Verz. d. B. H. No. 647. 940. 941.

चर्ब, चर्बति gehen Dhātup. 11, 31.

चर्भट 1) m. Cucumis utilisimus Roxb. (एर्वाट) Halāṅ. im ÇKDr. Vgl.
चिर्भट, चिर्भटा. — 2) f. ई = चर्चरी Freudengeschrei H. 273.

चर्म n. = चर्मन् 1) Haut, Fell: कृष्णचर्मं ऽध्यभिषिञ्चति TBr. 2, 7, 2,
2. Vgl. सचर्म. — 2) Schild Bhar. zu AK. 2, 8, 2, 58. ÇKDr.

चर्मकशा (चर्मन् + क) f. N. einer Pflanze Ratnam. 184. कषा AK. 2,
4, 5, 9. Med. r. 262. कसा Bhar. zu AK. im ÇKDr. Nach dem AK. von
Pūṇa = mahr. शिकेकाई und dieses nach Molesw. Mimosa abstergens
Roxb.; vgl. Ainslie 2, 374. Nach Rāṅ. im ÇKDr. auch = मांसरोहि-
णी, welches wie चर्मकशा durch गन्धद्रव्यविशेष ein best. Parfum erklärt
wird.

चर्मकार (चर्मन् + 1. कार) 1) m. Schuhmacher AK. 2, 10, 7. H. an. 4,
251. Med. r. 262. Vjutr. 97. Varāṇ. Bh. S. 86, 116. Rāṅ-Tar. 4, 57, 65.
कारावरो निषादात्तु चर्मकारः प्रसूयते M. 10, 36. कारावरो निषाद्यां तु च-
र्मकारात्प्रसूयते MBh. 13, 2588. Nach der Parāçarap. im ÇKDr. als Misch-
lingskaste: der Sohn eines Fischers (तीवर) von einer Kaṇḍāli. — 2)
f. ई N. einer Pflanze H. an. = चर्मकशा Med.

चर्मकार्य (चर्मन् + कार्य) n. die Bearbeitung von Fellen, von Leder M.
10, 49.

चर्मकील (चर्मन् + कील) m. n. 1) Warze Suçr. 1, 31, 18. 36, 7. 92, 2.
292, 11. 296, 9. — 2) Auswüchse, welche als eine Art von Hämorrhoi-
den betrachtet werden, Suçr. 1, 260, 19. 261, 2.

चर्मकृत् (चर्मन् + कृत्) m. Schuhmacher H. 914. Halāṅ. im ÇKDr. Rāṅ-Tar.
4, 55.

चर्मखाण्डक (चर्मन् + खाण्ड) m. pl. N. pr. eines Volkes VP. 189, N. 62.
Viell. खण्डक zu lesen. — Vgl. चर्मद्वीप, चर्मण्डल, ऽरङ्ग.

चर्मग्रीव (चर्मन् + ग्रीवा) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge von Çiva
Vjutr. zu H. 210.

चर्मचटका (चर्मन् + च) f. Fledermaus H. 1336. Nach Einigen auch
चटिका ÇKDr. चट्टी Trik. 2, 3, 33. Çabdar. im ÇKDr. चटक m. Vjutr.
118.

चर्मचित्रक (चर्मन् + चि) n. der weisse Aussatz (श्वेतकुष्ठ) Rāṅ. im
ÇKDr.

चर्मचेल (चर्मन् + चेल) ein Ueberwurf mit nach aussen gekehrtem Felle
Vjutr. 136.

चर्मज (चर्मन् + ज) 1) adj. aus der Haut hervorgehend. — 2) n. a) die
Haare am Körper. — b) Blut Rāṅ. im ÇKDr.

चर्मण्य (von चर्मन्) n. Lederzeug: यथा श्लेष्मणा चर्मण्यं वान्यद्वा विस्मिष्टं
संश्लेषयेत् Ait. Br. 5, 32. रथ्य Lātj. 2, 8, 2.

चर्मणवत् (wie eben) 1) adj. mit Haut versehen (Gegens. अचर्मका) TS.
7, 5, 12, 2. — 2) f. वती P. 8, 2, 12. a) Pisang (s. कदल) Trik. 3, 3, 156.
H. an. 4, 108. Med. t. 198. — b) N. pr. eines Flusses Trik. H. ç. 167.
H. an. Med. Reinaud, Mém. sur l'Inde 47. LIA. I, 84. 116. MBh. 2, 373.
795. 3, 4096. 12907. 14230. 17150. 6, 327. VP. 182. Bhāg. P. 5, 19, 18. Ur-
sprung des Namens MBh. 7, 2360. 12, 1016. 13, 3351.

चर्मतरंग (चर्मन् + तरंग) m. Runzel (Welle in der Haut) Rāṅ. im
ÇKDr.

चर्मतिल (चर्मन् + तिल) adj. einen Sesamkörnern ähnlichen Hautaus-
schlag habend P. 8, 2, 8. Vāt. 1, Sch.

चर्मटण्ड (चर्मन् + टण्ड) m. Peitsche H. 1252.

चर्मदल (चर्मन् + दल) n. eine Form des sog. kleinen Aussatzes Suçr.
1, 268, 3. 269, 3. 326, 6.

चर्मद्वेषिका (चर्मन् + द्वे von द्वेषक) f. eine Art Ausschlag mit ro-
then Flecken (कोठ) Rāṅ. im ÇKDr.

चर्मद्रुम (चर्मन् + द्रुम) m. N. eines Baumes (s. भूर्त) Rāṅ. im ÇKDr.

चर्मन् n. Uṇ. 4, 146. 1) Haut, Fell AK. 2, 7, 46. Trik. 3, 3, 237. H. 630.
an. 2, 263. Med. n. 63. चर्मैवोदभिव्युन्दति भूमिम् RV. 1, 83, 5. यया धिया
गामरिणीत चर्मणः 3, 60, 2. 1, 110, 8. 161, 7. 4, 13, 4. 36, 4. वि यो ज्ञयानं
शमितेव चर्म 5, 83, 1. 6, 8, 3. चर्मैव यः समविव्युक्तमसि 7, 63, 1. चर्मणि
ज्ञातानि Vāḷakh. 6, 3. AV. 5, 8, 13. 10, 9, 2. 11, 1, 9. 14, 2, 22. 24. TS. 3, 1,
2, 1. 6, 1, 2. 2. श्रौतण Çat. Br. 1, 2, 5, 2. 4, 5, 13. शार्हल 5, 3, 3. वशा
Kātj. Çr. 13, 3, 12. वस्त 18, 5, 12. अनुस्तरण्या गोश्चर्माधिषवणम् Çāṅkh.
Çr. 14, 22, 17. Nir. 2, 5. M. 2, 41. 174. 5, 119. 6, 6, 76. सेरोम्णि चर्मणि Suçr.
1, 29, 5. चर्मबाल 2, 493, 19. Hit. 32, 13. निर्भिन्नान्यस्य (विज्ञोः) चर्माणि
लोकपालो ऽनिलो ऽविशत् Bhāg. P. 3, 6, 16. चर्मपूरं (adv.) स्तृणाति P. 3,